

SCHAKEN

met Jac. Renet

Vorige week besprak ik de nederlaag van Timman tegen Joesoepov en poneerde ik de stelling dat het maken van blunders iets heel normaal is. Als voorbeeld werd aan u een stelling uit de partij R. Willen-F. Neuss (GESS-VSM) voorgelegd, waarin wit op eenvoudige wijze kon winnen, maar dit verzuimde.

De bewuste stelling was: **7-2-06**
Wit: Kg1, De5, Le3, a2, b2, c3, c5, f4, g3, h2

Zwart: Kg8, Dh6, Le4, a6, b5, d5, f5, g4, h7

Bekijken wij de stelling eens nader: wit heeft een pluspion die bovendien een sterke vrijpion is omdat de terugtocht van de Le4 geblokkeerd wordt door zwarts pion op d5.

Een nog belangrijker kenmerk van de stelling is echter dat er ongelijke lopers op het bord verschenen zijn. Wat dat inhoudt zal de regelmatige lezer van deze rubriek inmiddels wel bekend zijn: degene die aanval heeft, heeft een dermate groot overwicht op velden van één kleur, dat hij zeer goede winstkansen heeft.

Deze algemene regel is ook hier van toepassing.

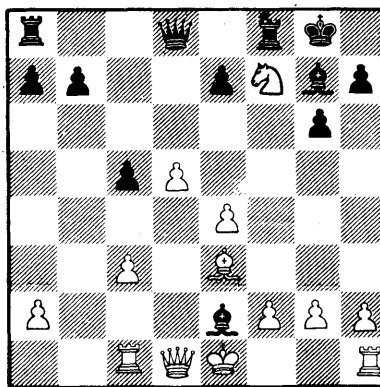
Wit, aan zet zijnde, kan op verscheidene manieren ten aanval gaan (het snelste is 1) Db8). Hij speelde 1)Ld4, hetgeen een zeer logische zet is omdat wit daarmee controle krijgt over de diagonaal a1-h8 (en mat op g7 in de stelling komt) en bovendien verhindert dat zwart middels het pionoffer d5-d4 de Lc6 weer blik op c6 verschaft.

Mogelijk door tijdnood geplaagd, raakte wit in paniek toen zwart 1)...Kf7 speelde omdat hij deze zet totaál overzien had.

Er volgde 2)Dc7 (goed), Ke8 3)Le5 (onnauwkeurig omdat 3)c6 sneller wint) 3)..., Dh3 en wit was zo de kluts kwijt dat hij remise accepteerde omdat hij meende eeuwig schaak te moeten accepteren wegens de matdreiging op g2. In plaats daarvan had hij echter zeer eenvoudig kunnen winnen met 4)Dc8, Kf7 (4)..., Ke7, 5)Ld6, Kf7 6)Df8,

Kg6 7)De8, Kg7 8)Lf8, Kf6 9)De7, Kg6 10)Dg7, Kh5, 11)Dg5 mat) 5)Dd7, Kf8 6)Ld6, Kg8 7)De8, Kg7 8)Lf8 enz.

Als we dan terugkijkend op de match Timman-Joesoepov constateren we dat onze topspeler zeer slecht gespeeld heeft, dienen we te beseffen dat zo'n slecht spel bij ons schering en inslag is!

Deze positie ontstond uit ee Grunfeld-Indische opening: 1)d4, Pf6 2)c4, g6 3)Pc3, d5 4)cd5, Pd5 5)e4, Pc3, 6) bc3, Lg7. In deze variant krijgt wit een centrum gevuld met pionnen (klassieke opvatting: zeer sterk; moderne opvatting: maar ook erg kwetsbaar), terwijl zwart actief stukken spel tegen dit centrum krijgt. 7)Le3, 0-0 8)Tc1, c5 9)Pf3, Lg4 ongebruikelijk 10)Le2, Pc6 11)d5, Pe5.

Als gevolg van 9)...Lg4 is deze positie al 'verdacht' te noemen. Voor de hand ligt nu 12)Lc5. Dit werd echter niet gespeeld door wit, vermoedelijk vond wit de positie na 12)...Da5 onduidelijk. Hij verkoos het scherpe 12)Pe5, Le2 13)Pf7!?

Wint wit op deze wijze gewoon een pion, of kan zwart de balans in evenwicht houden?

(Wit: Ke1, Dd1, Th1, Tc1, Pf7, Le3, h2, g2, f2, e4, d5, c3, a2

Zwart: Kg8, Dd8, Tf8, Ta8, Lg7, Lg2, h7, g6, e7, c5, b7, a7)